

РЕШЕНИЕ

№ 3344

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 15.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **191** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С214-0044695/11.12.2019г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като наложената административна мярка засяга правата и законните интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която се издава актът. Твърди се, че обектът е запечатан в събота, без да бъде връчена заповедта, без присъствието на представител на дружеството и без възможност да бъдат изнесени наличните в обекта стоки. Според жалбоподателя в протоколите за проверка са отразени факти, които не отговарят на истината. От нарушението не са причинени вреди за фиска, срокът на наложената мярка е несъразмерен на извършеното деяние, нарушението не води до неотразяване на приходи от продажби и е налице маловажен случай.

В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» при ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.12.2019г. е извършена проверка на търговски обект – ресторант „П. клуб“, находящ се в [населено място], пл. България №1, стопанисван от [фирма]. При

извършена преди легитимация от органите по приходите контролна покупка на 1 бр. сироп ягода на стойност 0.99лв. бил издаден фискален бон. Изследвани били дневни „Х“ отчети от наличните в обекта 6 броя фискални устройства, изискани и представени са документи, паспорти на устройствата, свидетелства за регистрация. Установено било, че на всичките 6 бр. ФУ налични в търговския обект е сменена фискалната памет, видно от представените свидетелства, паспортите на ФУ, както и от изведените дневни отчети. Посочените в паспортите номера на ФП били различни от посочените в свидетелствата за регистрация на ФУ номера на ФП. Смяната на ФП не била отразена в паспортите и протоколите за смяна на ФП не се съдържали в тях. Установено било прието за нарушение на чл.22, ал.6 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ. От административния орган било взето предвид и наличието на неплатени задължения за данъци в особено големи размери от проверяваното дружество по смисъла на чл.93, т.14 от НК. На основание чл.186, ал.3 вр. с чл.186, ал.1, т.1, б. „д“ от ЗДДС и заради нарушение на чл.22, ал.6 от Наредба Н-18/2006г. на МФ била наложена ПАМ „Запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него“ за срок от 30 дни.

Видно от приложения на лист 19 протокол, запечатването е извършено на 14.12.2019г. направени са две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството с цел връчване на ЗНПАМ на дати 13.12.19г. и 14.12.19г., но не е открит представител. На 16.12.19г. е постъпило искане за предоставяне на екземпляр от заповедта, като оригинал от нея същият ден е предоставен на упълномощен представител С. С.. Жалбата до съда е постъпила на 20.12.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Въз основа на изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство по издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми. Направените в жалбата възражения, относно запечатването, което е било извършено в неприсъствен ден (събота) на 14.12.19г., противно на посоченото в текста на заповедта и без да се даде възможност на търговеца да изнесе стоката си от обекта е относимо към предварителното изпълнение на ПАМ, а не към законосъобразността на акта, с който тя е наложена, поради което не следва да се обсъждат в настоящото производство.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон и съобразен с неговата цел поради следното:

Според чл. 186, ал. 1, б. „д“ ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за

съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност, включително и съхраняване на данни в контролна лента на електронен носител се налага Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за съхраняване на документи. Визираното нарушение е от категорията на формалните, при които настъпването на обществено опасни последици не представлява елемент от фактическия състав и не се изследва.

Чл.22, ал.1, ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвиждат, че демонтаж на фискалната памет на ФУ се извършва в следните случаи:

1. препълване на фискалната памет;
2. смяна на собственика;
3. прекратена регистрацията на ФУ по инициатива на лицето по чл. 3;
4. бракуване на ФУ;
5. повреда на фискалната памет, която не позволява разчитането ѝ;
6. грешка в блок на фискалната памет;
7. грешка при въвеждане в експлоатация на ФУ;
8. след приключване на изпитване на ЕСФП в реални условия.

В присъствието на лицето по чл. 3 сервизният техник съставя в три екземпляра протокол за демонтаж на фискалната памет съгласно приложение № 12, като отразява причината за демонтаж в протокола и в паспорта на ФУ.

Съгласно ал.6 на чл.22 (в сила от 02.07.2019 г.) Лицето по чл. 3 от Наредбата съхранява екземпляр от протокола за демонтаж на фискалната памет в паспорта на ФУ, а другите екземпляри в еднодневен срок от датата на получаването им се предават на сервизния техник. Лицето по чл.3 е всяко лице, което е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ. Следователно, задължено да съхранява екземпляр от протокола за демонтаж на фискалната памет в паспорта на ФУ е лицето, което извършва търговска дейност в обекта.

При извършената проверка е констатирано, че всичките 6 броя ФУ в търговския обект са със сменена ФП, тъй като посочените в паспортите номера на ФП са различни от посочените в свидетелствата за регистрация номера. От паспортите смяната не може да се установи, тъй като не е отразена и в тях не се съдържат протоколите за смяна. Протоколите за демонтаж на фискалната памет се съставят в присъствието на лицето по чл. 3 от сервизния техник в три екземпляра (чл.22, ал.3), те имат задължително съдържание, съгласно приложение № 12 към Наредбата, като сервизният техник отразява причината за демонтаж в протокола и в паспорта на ФУ. Неотразяването на причината за демонтаж на ФП е задължение на сервизния техник, поради което не може да служи за фактическо основание за налагане на ПАМ на лицето по чл.3. В тази връзка са неотнормирани, а и остават недоказани твърденията в жалбата, че контролните органи не са разгледали всички страници от паспортите на ФУ, където отразяване е направено в раздел „смяна на собствеността“, а не в полето „смяна на фискална памет“.

Липсата обаче на съхранявани от лицето, стопанисващо обекта и представени на

проверяващите протоколи за демонтаж, които да съдържат подробна информация за причината за смяна на паметта и общия запамен оборот и начислен ДДС към момента на смяната, представляват нарушение на правилата на Наредбата, което нарушение води до невъзможност контролните органи да проследят по документи и в момента на проверката дали извършваните продажби са били регистрирани и отчитани надлежно. Като правилно е развито в мотивите на оспорената заповед, неизпълнението на задължението по чл.22, ал.6 от лицето по ал.3 възпрепятства контролната дейност на приходната администрация и в този смисъл винаги води до негативни последици за фиска, като конкретният им размер е неопределим. Тъй като нарушението е формално, обществените отношения се смятат за накърнени с извършване на изпълнителното деяние, а вредите като вид и размер не е нужно да бъдат изследвани и доказвани, в каквато насока са развити възражения в жалбата. Още повече, че конкретното данъчно задължено лице към датата на издаване на заповедта е имало изискуеми публични задължения в размер на 1 201 281лв., които не е платило и което обстоятелство, освен да навежда на предположение, че с извършеното се цели именно отклонение от данъчно облагане се явява и отегчаващо, във връзка с определяне продължителността на срока. Определянето му на максимума от 30 дни е мотивирано с факта, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност, запознат е с изискванията за регистрирани и отчитане на продажбите за целите на данъчното облагане, демонстрира лоша данъчна дисциплина като има неплатени задължения в особено големи размери, реализира значителен оборот (само за времето на проверката 1 780,14лв.) и съществува опасност от извършване на ново нарушение. С оглед изброеното, не се установява от съда административният акт да засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от необходимото за целта, за която същият се издава, а именно да има преустановителна и превантивна функция по отношение извършването на нарушения на реда за документиране, регистриране и отчитане на продажби, с оглед защита интересите на фиска не само за конкретния нарушител, но и за целите на генералната превенция. Според изричната разпоредба на чл.186, ал.1 ЗДДС ПАМ се прилага независимо от налаганите глоби и имуществени санкции по реда на ЗАНН, т.е. по различна предвидена от закона процедура и при различен ред на обжалване, поради което наличието на административнонаказателно производство за същото нарушение се явява неотнормено обстоятелство в настоящото дело.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което се определя в минималния размер от 100лв. по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С214-0044695/11.12.2019г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП-С. юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: